

Spěvník

Tábor Štichovice 2021

Statečná srdce

Přezdívká:

áblovy námluvy

- Dmi C Dmi*
1. Svou krásnou píšťalu ti dám,
B C
hraje devět tónů na devět stran,
Gmi Dmi
když půjdeš se mnou, lásko má,
B Ami
a když mě budeš chtít.
- Jenom nech si tu píšťaličku sám,
hraje devět tónů na devět stran.
F C
Já nejdu s tebou, lásko má,
B C Dmi
já nechci s tebou jít.
2. Já dám ti stuhy do vlasů,
mají devět barev pro krásu,
když půjdeš se mnou, lásko má,
a když mě budeš chtít.
- Já nechci stuhy do vlasů,
mají devět barev pro krásu.
A nejdu s tebou, lásko má
já nechci s tebou jít.
3. Dám krásné šaty z hedvábí,
které devět krajek ozdobí,
když půjdeš se mnou, lásko má,
a když mě budeš chtít.
- Já nechci šaty z hedvábí
které devět krajek ozdobí.
A nejdu s tebou, lásko má,
já nechci s tebou jít.
4. Chceš devět černých perel mít
a na svatbu se vystrojít?
To všechno dám ti, lásko má,
jen když mě budeš chtít.
- Já nechci černé perly mít,
a na svatbu se vystrojít.
Já nejdu s tebou, lásko má,
já nechci s tebou jít.
5. Já truhlu plnou zlata mám,
tu do vínku ti celou dám,
když půjdeš se mnou, lásko má,
a když mě budeš chtít.
- Tvá slova příjemně mi zní,
tak připrav kočár svatební.
Já půjdu s tebou, lásko má,
kam jen budeš chtít.

6. Tak ušli spolu devět mil,
když nohu v kopyto proměnil.
A bledá dívka nařká,
už nechci s tebou jít.

Má milá, už tě nepustím,
zpět duši tvou ti nevrátím.
Za trochu zlata, láska má,
teď navždy budeš má.

7. A jak tmou klopýtali dál,
vítr její smutnou píseň vál.
Gmi Dmi
Co dělat mám, já nešťastná,
B C
ach co jen dělat mám?
F C
Co dělat mám, já nešťastná,
B C Dmi
ach, co jen dělat mám.

va roky prázdnin

- Ami* *G* *Ami*
1. Vzhůru na palubu, dálky volají,
Ami *G* *Ami*
vítr už příhodný vane nám.
Ami *G* *Ami*
Tajemné příběhy nás teď čekají,
Ami *G* *Ami*
tvým domovem bude oceán.

F *Ami* *C*
V ráhnoví plachty vítr nadouvá,
F *C* (*E*)
žene loď v širou dál,
Dmi *Ami*
kolébá boky plachetnice,
Dmi *E7*
jak by si s ní jenom hrál.

Posádku ani škuner neleká
bouře ni uragán.
Přítomnost země oznámí nám
Dmi *E* *Ami*
příletem kormorán.

2. Náš ostrov vzdálený z vln se vynoří,
z příboje snů našich pustý kraj.
Zátoku písčitou úsvit odhalí,
háj palem, útesy bílých skal.

Příd' krájí vlny i tvůj čas,
srdce tvé tluče rázně.
Nástrahy moře, nebezpečí
s přáteli zvládneš vždy snáz.

V přátelství najdeš pevnou hráz,
zbaví tě smutku, bázně.
Zítra, až naše cesta skončí,
staneš se jedním z nás.

folkloreček

Zahrajte mi muzikanti z vesela, z vesela!

- D* *C*
1. Slunečko vychází nad vysokú horu,
Emi D G D Emi A D
počítám, že večer bude zase dolu,
D C
Večer bude dolu, zítra bude znovu,
Emi D G D Emi A D
takhle tu písničku máme hned hotovú.

- A G A G Emi D C*
- R. /:Nejvíc mě ten folkloreček dojíhá,
G D Emi D G Emi A7 D
když se hraje elektricky, elektricky s bicíma: /

2. Šavlička sa blyská na severní stranu,
košulenu Jano ma vypošovanu.
Jede na koníčku, jede do vesničky,
za klobúčkem pérko a v ruce husličky.

R.

/: *E A E Esus4 Ami7 E Esus4 Ami7 E* :/

3. $G \quad E \quad D$
 „Zahraj mi Janíčku, zahraj na husličky,
 $G \quad E \quad D$
 potěš ty tej mojej přesmutnej dušičky.“
 $D \quad C$
 Zahrál jí Janíček, zahrál na husličky,
 $G \quad E \quad D$
 hned z toho natočil dvě pěkné destičky.

R.

4. Kdo si to cedečko doma vypaluje,
 ten moje srdečko tuze zarmucuje.
 Komu to cedečko najdu na Písíčku,
 tomu svů šavličků useknu ručičku.

R.

$E \quad AE \quad Esus4 \quad Ami7 \quad E \quad Esus4 \quad C \quad E$

Nagasaki Hirošima

- C G F G C G F G*
1. Tramvají dvojkou jezdíval jsem do Židenic,
C G F G Ami
z takový lásky většinou nezbyde nic,
F C F C G
z takový lásky jsou kruhy pod očima
C G F G C G F G
a dvě spálený srdce Nagasaki Hirošima.
2. Jsou jistý věci, co bych tesal do kamene.
Tam kde je láska, tam je všechno dovolené
a tam kde není, tam mě to nezajímá,
jó dvě spálený srdce Nagasaki Hirošima
3. Já nejsem svatej, ani ty nejsi svatá,
jablka z ráje bejvala jedovatá,
jenže hezky jsi hrála, když mi někdy byla zima,
jó dvě spálený srdce Nagasaki Hirošima.
4. = 1.
/:Jó dvě spálený srdce Nagasaki Hirošima:/

Prší

- C C/H Dmi G C C/H Dmi G*
- R. Prší a hvězdy na plakátech blednou,
Dmi E Ami Ami/G
zpívám si spolu s reprobednou,
F G
jak ta láska deštěm voní,
C G
stejně voněla i loni, zkrátka:.

- C C/H Dmi G C C/H Dmi*
1. Prší a soused chodí sadem s konví,
Dmi E Ami Ami/G
každej se diví, jenom on ví,
F E A D
proč místo toho kropení si nezaleze k topení
G C F E
a nepřechte si McBaina, proč vozí mouku do mlejna.

- R.
2. Prší a soused venku prádlo věší,
práce ho, jak je vidět, těší,
ač promáčen je na nitku, tak na co volat sanitku,
stejně na čísle blázince je věčně někdo na lince.

C C/H Dmi G C
Prší...

malém rytíři

- Ami* *C*
- R. Jede jede rytíř, jede do kraje,
G *Ami*
nové dobrodružství v dálce hledaje.
Ami *C*
Neví co je bázeň, neví co je strach,
G *Ami*
má jen velké srdce a na botách prach.
- F* *E*
1. Jednou takhle v neděli, slunce pěkně hrálo.
F *E*
Bylo kolem poledne, když tu se to stalo.
F *G*
Panáček uhodí pěstičkou do stolu:
F *G*
„Dosti bylo pohodlí a plnejch kastrólů!“
Ami *G*
Ještě dneska stůj co stůj musím na cestu se dát,
F *E*
tak zavolejte sloužící a dejte koně osedlat!
- R.
2. „Ale milostpane!“ spráskne ruce starý čeledín.
Ale pán už sedí v sedle a volá s nadšením:
„Má povinnost mi velí pomáhat potřebným,
ochraňovat chudé, slabé, léčit rány nemocným,“
Marně za ním volá stará hospodyně:
„Vrat' se pane, lidi jsou svině!“

R.

3. Ale sotva dojel kousek za městskou bránu,
z lesa na něj vyskočila banda trhanů.
Všichni ti chudí, slabí, potřební – no chátra špinavá,
vrhli se na něj a bili ho hlava nehlava.
Než se stačil vzpamatovat, bylo málem po něm.
Ukradli mu co kde měl a sežrali mu koně.

R.

4. „Vzhůru srdce!“ zvolá rytíř, „nekončí má pout’.
Svou čest a slávu dobudu, jen z cesty neuhnout!
Hle, můj meč!“ a zvedl ze země kus drátu
„A zde můj štít a přílbice!“ plechovka od špenátu.
Pak osedlal si pavouka, sed na něj, řekl „Hyjé!
Jedem vysvobodit princeznu z letargie.“

R.

5. A šíleně smutná princezna sotva ho viděla,
vyprskla smíchy a plácla se do čela.
Začala se chechtat, až jí z očí tekly slzy.
„To je neskutečný,“ volala, „jak jsou dneska lidi drzý!
O mou ruku se chce ucházet tahle figúra.
Hej, zbrojnoši, ukažte mu rychle cestu ze dvora!“

R.

6. Tak jede malý rytíř svojí cestou dál.
Hlavu hrdě vzhůru – on svou bitvu neprohrál.
I když král ho nechal vypráskat a drak mu sežral boty
a děvka z ulice mu plivla na kalhoty.
Ve světě, kde jsou lidi na lidi jak vlci,
zůstává rytířem – ve svém srdci.

R.

omnia vincit amor

- Dmi C Dmi*
1. Šel pocestný kol hospodských zdí,
F C F
přisedl k nám a lokálem zní
Gmi Dmi C
pozdrav jak svaté přikázání:
Dmi C Dmi
omnia vincit amor.

2. Hej, šenkýři, dej plný džbán,
ať chasa ví, kdo k stolu je zván,
se mnou ať zpívá, kdo za své vzal
omnia vincit amor.

- F C Dmi*
R. Zlat'ák pálí, nesleví nic,
F C F
štěstí v lásce znamená víc,
Gmi F C A7-
všechny pány ať vezme d'as!
Dmi C Dmi
Omnia vincit amor.

3. Já viděl zemi válkou se chvět,
musel se bít a nenávidět
v plamenech pálit prosby a pláč,
omnia vincit amor.

4. Zlý trubky troubí, vítězí zášť,
nad lidskou láskou roztáhli plášť,
vtom kdosi krví napsal ten vzkaz:
omnia vincit amor.

R.

5. Já prošel každou z nejdelsích cest,
všude se ptal, co značí ta zvěst,
až řekl moudrý: Pochopíš sám
všechno přemáhá láska.

R.

6. Teď s novou vírou obcházím svět,
má hlava zšedla pod tíhou let,
každého zdravím větou všech vět:
omnia vincit amor, omnia vincit amor

Orlice

- A E F#mi7 D*
1. Orlice zas šumí nad splavem,
A E C#mi7 C#7
odpusť mi, modlím se, at' všechno přestanem'.
D E
Odpusť mi ke smutku ten chlad,
C#mi7 F#mi7
je květen a ne listopad,
A E D D4
odpusť, modlím se, když spáváš na pravém boku.

2. Když Orlice zas šumí nad splavem,
odpusť mi, modlím se at' všechno přestanem'.
Odpusť, že nemám na duši
smutek, ač králi Artuši
prý utek' kůň i s bílým praporem.

- C G A D*
R. Vysoko v horách prší dolem přelít hvízdák,
C G A D
Vysoko v horách prší na pěvuší hnízda.
C G A D
Vysoko v horách prší, Dáša ruší, hvízdá.
C G A D
Vysoko v horách horko v autobuse bonbon v puse
H E
a ty hvízdáš s ní zdaleka

3. Orlice zas šumí nad splavem,
odpusť mi, modlím se at' všechno přestanem'.
Odpusť, at' nemám nikdy strach,
kéž dýchám na zobáčcích vah,
odpusť, Orlice zas šumí nad splavem.
- R. Vysoko v horách prší voda na tři couly.
Vysoko v horách prší, Dáša už se choulí.
Vysoko v horách prší na kalhotách boulí.
Vysoko v horách horko v autobuse sucho v puse
co si počneš s ní zdaleka
4. = 2.
5. = 3.

úže z Kamýku

Dmi F C G

Dmi C F C

1. S úplňkem měsíce na hradě Kamýce

B Ami Dmi

svou dceru v náruči pochoval král.

Dmi C F C

Z lásky je zrozena, pokřtěna Marléna,

B Ami Dmi

záhy si královnu Bůh k sobě vzal.

F C

2. Otec ji vychoval, až za hrob miloval,

Gmi B

láskou a bohatstvím zahrnoval.

Dmi C F C

V dívku tak rozmilou, krásnou a spanilou

B Ami Dmi

vyrostla z poupěte, život šel dál ...

3. Zástupy ženichů žádaly o ruku,
pro sebe každý z nich Marlénku chtěl.
Odbyla rytíře, rváče a šejdíře,
pohrozil pěstí a o pomstě děl.

4. Při ranním úsvitu vytáhl z úkrytu,
královu dceru si násilím vzal.
Marně pak hledali, do nocí volali,
věznit ji, troufalou, do krypty dal.
5. Za bídu v převleku z rána až k soumraku
zoufalý krajem dál putoval král.
K oltářům chodíval, k Bohu se modlíval,
pojednou zaslechl z podzemí hlas.
6. Kaple tak pochmurná, stinná a nevlídná,
pánem tu na hradě rytíř, ten rváč.
V samotě zazděna, temnotou oděna,
smrt vzala Marlénce život i tvář.
7. Zloba a nenávisť, bolestný tichý žal
svírá ho na srdci, nešťastný král!
Hrob kázal zavalit, chladný hrad vypálit
Ať v žáru umírá únosce, kat!
8. S úplňkem měsíce na hradě Kamýce
svou dceru v náručí pochoval král.
Z lásky prý zrozena, pokřtěna Marléna,
záhy i krále si Bůh k sobě vzal.

Dmi F C G

Slečna Závist

Ami

1. Ta dívka u oltáře, co pohled tvůj teď váže,

G

Ami

skrýt závist zkouší za vlastním bohatstvím.

Ami

Má krásu moc i slávu, přesto vidíš že se trápí,

G

Ami

když tvář zakrývá jí závoj tkanej z černejch pavučin.

Ami

G

Ami

G

Ami

- R. Áá a áá áá a áá áá a áá áá, áá a áá áá a áá áá

2. Proč přišla takhle z rána, a co si žádá u pána,
že svíčku drží v dlaních, tiše obchod nabízí.
"Bože vyslyš moje přání, jak neřekneš své „ano“ mi,
tak ďáblu ruku podám, když mi pomoc přislíbí..."

R.

3. "No jen řekni, dám ti to, co chceš, já věřím, ty to dokážeš,
slib krví potvrdím, jen dej, at' nikdo nemá víc.
Mě pálí, když je kdokoliv, s víc štěstím se vším cokoliv,
co zrovna nemám já, radši at' sama nemám nic..."

R.

4. Ted' otáčí se s nevolí, jak ďáblu podpis zabolí,
už do rysů jí kreslí vrásky z duše šedivý.
Pak konečně k nám promluví, skřek havraní tu zakrouží
a mezi námi hledá, svoji oběť vybírá.

"Když ne mě radši nikomu a slova nejsou k ničemu..."
To slečna Závist vstoupila zas do někoho z nás.

ři bratři

Ami

1. Tři bratři žili kdys v zemi skotské,

D Ami E

v domě zchudlém jim souzeno žít.

Ami

D

Ami Emi

Ti kostkama metali, kdo z nich má jíti, kdo z nich má jít,

F

C

G

Ami

kdo z nich má na moři pirátem být.

2. Los padl a Henry už opouští dům,
ač je nejmladší z nich vybrán byl.
By koráby přepadal, na moři žil, na moři žil,
své bratry z nouze tak vysvobodil

3. Po dobu tak dlouhou, jak v zimě je noc,
a tak krátkou, jak zimní je den,
už plaví se Henry, když před sebou objeví loď, pyšnou loď.
„Napněte plachty a kanóny ven!“

4. Čím kratší byl boj, tím byl bohatší lup,
z vln už ční jenom zvrácený kýl,
teď Henry je boháč, když boháče oloupil, loď potopil,
své bratry z nouze tak vysvobodil

5. Do Anglie staré dnes smutná jde zvěst,
smutnou zprávu dnes dostane král.
Ke dnu klesla pyšná loď, poklady Henry si vzal, on si vzal.
„Střežte se moře, on vládne tam dál“

u kytáru jsem koupil kvůli tobě

D *H7*
Jak můžeš bejt tak krutá,
Emi *A7 D*
copak nemáš kouska citu v těle?

- D*
1. Tu kytáru jsem koupil kvůli tobě
A
a dal jsem za ni celej tátův plat,
D D7 G Gmi
ta dávno ještě byla ve výrobě
D A D A
a já už věděl, co ti budu hrát.

2. To ještě rostla v javorovém lese
a jenom vítr na to dřevo hrál,
a já už trnul, jestli někdy snese,
žár, který ve mně denně narůstal.

- Hmi* *F#mi*
R. S tou kytarou teď stojím před tvým domem,
Hmi D G A7
měj soucit aspoň k tomu javoru,
D D7 G Gmi
jen kvůli tobě přestal být stromem,
D A7 D B7
tak už nás oba pozvi nahoru.

3. *Eb*
 Tu kytáru jsem koupil kvůli tobě
B
 a dal jsem za ni celej tátův plat,
Eb Eb7 Ab Abmi
 ta dávno ještě byla ve výrobě
Eb B7 Eb
 a já už věděl, co ti budu hrát.

- Cmi* *Gmi*
 R. S tou kytarou teď stojím před tvým domem,
Cmi Eb Fmi7 B7
 měj soucit aspoň k tomu javoru,
Eb Eb7 Ab Abmi
 jen kvůli tobě přestal býti stromem,
Eb B7 Eb B7
 tak už nás oba pozvi nahoru.

- B7 Eb Db D Eb*
 pozvi nahoru, pozvi nahoru....
 R.

inohrad

Ami Dmi Ami E

1. Vítr podzimní začal právě vát,
Ami G C G
smutek navštívil i můj vinohrad,
Emi Ami
vítr, co nebem plul,
Emi Ami
přinášel mi mračna chmur,
Ami Dmi Ami E Ami
plnej zármutku je teď náhle i můj dvůr.
2. Cestu, kterou jsem chodil s ní tak rád,
suchou korunku má můj vinohrad,
kostelík s bílou zdí, za kterou se věčně sní,
ta kterou jsem měl,
dnes už vím až k smrti rád.
3. Nejprve jsem chtěl nebe vyzývat,
prokřičel jsem noc,
nemohl jsem spát,
každý kout tady ví, že a jenom kvůli ní
dejchal dobrotou dvorec můj i vinohrad.
4. Vítr podzimní vinicí se pás,
suchá réva má ochraptělý hlas,
vítr co nebem plul přinášel mi mračna chmur,
plnej zármutku je teď náhle i můj dvůr.

elva

D G D G D G D G

1. Né moc snadno se želva po dně honí,

D G D G D G D

velmi radno je plavat na dno za ní.

A

Potom počkej, až se zeptá

Hmi

na to, co tě v mozku lechtá.

D G D G D G D G

Nic se neboj a vem si něco od ní.

2. Abych zabil dvě mouchy jednou ranou,

želví nervy od želvy schovám stranou.

Jednu káď tam dám pro sebe,

a pak aspoň pět pro tebe.

Viš má drahá a zbytek je pod vanou.

A G D A G D

- R. Když si někdo pozor nedá, jak se vlastně želva hledá.

G A G A A7

Ona ho na něco nacytá, i když si to pozděj' vyčítá.

3. Né moc lehce se želva po dně honí,

ten kdo nechce, tak brzy slzy roní.

Jeho úsměv se vytratí,

a to se mu nevyplatí,

Má se nebát želev a spousty vodní.

Ďáblovy námluvy
Dva roky prázdnin
Folkloreček
Nagasaki Hirošima
Prší
O malém rytíři
Omnia vincit amor
Orlice
Růžke z Kamýku
Slečna Závist
Tři bratři
Tu kytaru jsem koupil kvůli tobě
Vinohrad
Želva

<i>Asonance</i>	1
<i>Karel Černocho</i>	3
<i>Bratři Ebenové</i>	5
<i>Karel Plíhal</i>	7
<i>Karel Plíhal</i>	8
<i>Traband</i>	9
<i>Kláš</i>	11
<i>Zuzana Navarová</i>	13
<i>Ginevra</i>	15
<i>Aleš Brichta</i>	17
<i>Spirituál Kvintet</i>	18
<i>Václav Neckář</i>	19
–	21
<i>Olympic</i>	22